

..โอวาทธรรมหลวงปู่เปลี่ยน ปัญญาปทีโป เช้าวันอาทิตย์ที่ 10 มกราคม 2559..

..การพัฒนาตนเอง ด้วยเหตุและผล..

..ขอเจริญพรญาติโยมคณะศรัทธาท่าน ที่ได้มาร่วมทำทานการกุศลสร้างผลประโยชน์ให้มีขึ้นกับตนกับตัว ในชีวิตของเราที่ได้เกิดขึ้นมาแล้ว พร้อมเรื่องราวปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นทำให้เกิดทุกข์ ทุกคนไม่ยอมทุกข์ ยากเจอแต่ความสุข ก็ให้ตั้งใจเมื่อเราได้ทำบุญ เราก็นึกถึงบุญมีความสุข ถ้ารักชาติ ก็ให้นึกถึงคิดว่าตนเองเป็นผู้มีศีล ให้จิตใจมีความสุข ผู้เจริญเมตตาภาวนาฝึกฝนอบรมจิตใจให้สงบเป็นสมาธิแล้ว ให้พิจารณาเรื่องเหตุเรื่องผล ว่าความทุกข์เกิดขึ้นมาเพราะเหตุอะไร เราจะแก้ปัญหานั้นไม่ให้เกิดทุกข์ ก็ต้องมีสติปัญญาแก้ปัญหานั้น ส่วนมากแล้วต้องแก้ปัญหานั้นเอง ชรรมะจึงให้โอบนโยน้อมธรรมเข้ามาสู่ตน ได้ยินได้ฟังครูบาอาจารย์ที่ไหน แนะนำตักเตือนสั่งสอนอะไร ทำให้เรานี้ได้มีสติปัญญาเฉลียวฉลาด แก้ปัญหาทุกข์ที่เกิดขึ้นได้ ถ้าเราไม่รู้เราก็ต้องเข้าหาครูบาอาจารย์ผู้ที่มีหลักคิดมีจิตใจสงบ มีสติปัญญา ก็จะแก้ปัญหานั้นได้ เรื่องราวแบบนี้เป็นปัญหาที่พวกเราทุกคนแต่ละครอบครัว หมู่ชนเหล่าใดกลุ่มใดที่ไหน บ้านใดเมืองใดประเทศใดก็ดี เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นแล้ว มีเหตุเกิดขึ้นแล้ว ผลออกมาอย่างไร ถ้าผลมันออกมาทุกข์ เราก็ต้องหาวิธีแก้ปัญหานั้นให้ทุกข์นั้นมันดับไป อะไรทำให้เกิดทุกข์ เหตุเกิดขึ้นแล้วก็แก้ไขอย่างไรทำให้เกิดสุข ก็ดำเนินหาวิธีหนทาง นี้คือเป้าหมายใหญ่ที่สุดในชีวิต หากคนที่ไม่รู้จัก ก็เข้าหาปรึกษาครูบาอาจารย์ผู้ที่มีสติปัญญาเฉลียวฉลาด ท่านจะได้แนะนำตักเตือนสั่งสอนชี้แจงแสดงให้เราปฏิบัติ ไม่มีใครที่จะแก้ไขปัญหานั้นให้เราสมปรารถนาได้ เพราะมันเป็นหน้าที่ของเราที่จะแก้ปัญหานั้นของเราเอง บางคนชอบแต่เรื่องของคนอื่น ทำให้เกิดทุกข์ จริงๆแล้วสิ่งที่ทำให้เกิดทุกข์ก็คือเรื่องของตนเองทั้งนั้นแหละไม่ใช่เรื่องคนอื่น เพราะเราไปยึดไว้เป็นของเรา เมื่อไม่ยอมให้มันเกิดเรื่องไม่ดีไม่งาม ที่เกิดขึ้นจากการกระทำที่ดี การพูดที่ดีการคิดที่ดี ไม่ยอมให้พูดให้คิดมันก็ยังคิดอยู่ เพราะมันไม่มีสติปัญญาแก้ปัญหานั้นที่มันเกิดขึ้น...

...พระพุทธองค์ทรงสอนเอาไว้ให้พวกเรามีความฉลาด จึงสอนการทำสมาธิให้จิตสงบ จะได้มีปัญญาแก้ไขปัญหานั้นให้ความทุกข์นั้นดับไป เข้าใจเรื่องเหตุเรื่องผล ก็จะรู้จักคิดแก้ปัญหานั้นได้เรื่อยๆ เรื่องปัญหาภิเษกนี้เป็นเรื่องกว้างขวางใหญ่โต เพราะกิเลสพันห้าปัญหาร้อยแปดมันยุ่งเหยิงมาก กิเลสทางขั้นห้าก็ดี ปัญหาทางโลกธรรมแปดก็ดี ที่เกิดขึ้นกับกับจิตกับใจของเรา ฉะนั้นถ้าเราแก้ปัญหาลอกธรรมแปด ท่านว่า มีลาภก็ดี อโยไปตื่นตื่น มียศก็ดีอย่าไปหลงยศ สรรเสริญก็ดี สุขก็ดี ให้พิจารณา ทุกข์ สุข นิทานา เหยียบย่ำซึ่งกันและกัน ให้พิจารณาเรื่องไม่ดีไม่งามที่ทำให้เกิดขึ้น หาวิธีแก้ไขปลดปล่อยออกไป ไม่อาศัยคนอื่น โดยอาศัยความสงบ เหตุที่เกิดขึ้นในบ้านจะแก้ไขอย่างไร หาเหตุหาผลรากเหง้าเค้ามูลว่า..เอ..เราไม่ยอมทุกข์ก็เพราะเราไปยึดมันถือมัน ไม่ปล่อยละปล่อยวางนั่นเอง คนบางคน โกรธเป็นสามปีห้าปี ถ้าไม่แก้ที่เจ้าของ ไม่ปล่อยไม่ละไม่วาง มันก็ทุกข์อยู่อย่างนั้น ค่อยพิจารณาแก้ไขพัฒนาตนเองให้ร่มเย็นเป็นสุขเกิดขึ้น ข้อนี้เป็นข้อที่สำคัญที่สุด จึงได้อธิบายให้ญาติโยมเข้าใจ เพื่อจะได้แนบเข้ามาไปพิจารณาพัฒนาตนเอง เพื่อจะได้เกิดความสุขกายสุขใจ เมื่อเราปรารถนาแล้วเราไม่ทำ ไม่แก้ไม่ไข มันจะสุขได้อย่างไร ครูบาอาจารย์บอกให้หยุดเสีย ก็ไม่หยุด เมื่อไม่หยุดมันก็ทุกข์ เหมือนคนดื่มเหล้านี้แหละ ดื่มเหล้ามันไม่คิดขาดสติสติตั้ง ถ้าเราหยุดมันก็เป็นประโยชน์ ถ้าไม่หยุดมันก็เมาไปอีก มันก็เป็นหน้าที่ของคนที่หยุด การพูดการคิดก็เหมือนกัน ถ้าเราไม่

หยุดพูดหยุดคิดในเรื่องที่ไม่ดี มันก็ทุกข์ ทำไมเราไม่หยุดคิด เราไปคิดทำไม ต้องแก้ไขที่ตนเอง ไม่ต้องไปแก้ไขที่คนอื่น อยู่กับลูกกับหลาน กับพ่อกับแม่กับเพื่อนกับฝูงก็ดี ถ้าเหตุมันไม่ตรงกัน มันไม่หยุดมันก็ขัดข้องซึ่งกันและกัน ต้องค่อยๆเคลียร์กัน ค่อยพิจารณากัน ก็หลุดพ้นปัญหาไปได้..

...เหตุฉะนั้น เมื่อญาติโยมได้รู้ได้ฟังแล้ว ให้นำไปพิจารณาว่า...เอ..ธรรมเกิดจากเหตุดับเพราะเหตุ ถ้าเหตุไม่ดีมันทำให้เกิดทุกข์อย่างนี้เอง ถ้าเหตุดีมันก็เลยมีความสุข เป็นผลของเหตุที่มันดี ให้โอปนยิโกนำมาพิจารณาแก้ไขปัญหาไปเรื่อยๆ เริ่มที่ตนเองก่อน อันไหนแก้ไขไม่ได้ให้หยุดไว้ก่อน ค่อยเป็นค่อยไป ให้จิตใจมันเกิดความเคยชิน จะได้แก้ปัญหามาให้ได้เกิดความสุขความเจริญ...เหตุฉะนั้นในวันนี้ จึงได้อธิบายเรื่องเหตุเรื่องผลให้ญาติโยมฟัง ให้จดจำเอาไว้จะได้มีสติปัญญาแก้ปัญหามาของตัวเอง จะได้มีความสุขความเจริญ...ขอเจริญพร...